

דף מד.

עין משפט א.

אה"ע סימן קפא פ"ב

ב. היו בהן פסולות לכהונה, אם בא לחלוץ אינו חולץ אלא לפסולה ולא לכשרה, כדי שלא יפסול אותה לכהונה ^ש.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קסו פ"א

א. היבמה הולכת אחרי היבם למקום שהוא שם ^ה, ובי"ד נותנים עצה לשניהם אם לייבם או לחלוץ. ודוקא שבמקום היבם יש שם בי"ד, והוא במקום דירתו ^א, ואם דר בין הכותים או בין הדיוטות שאינם יודעים סדר החליצה אין הולכין אחריו, אלא כופין אותו הוא לילך למקום בי"ד, ויפטור את יבמתו.

עין משפט ג.

אה"ע סימן עז פ"ז

ו. ^ב יכול אדם לשאת כמה נשים אפי' על אשתו, אם יש לו לכולם ^ג שאר כסות ועונה, אך ^ד אינו יכול לחייבם לדור בחצר אחד. ועונתן לפי

^ש. ממשנה יבמות דף מ"ג ושם בגמ' אמר רב יוסף כאן שנה רבי לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים לו, וכתב רבינו ירוחם בשם הרא"ש דאם עבר אדם על דברי חכמים מגדין אותו.

^ת. ממסקנת הגמ' בסנהדרין דף ל"א ע"ב ורמב"ם בפ"ב.

^א. משמע דאם הלך ממקום דירתו, כופין אותו לבוא למקומה, ולא רק למקום דירתו שיצא משם, מנ"י בב"ש.

^ב. והיינו במקום שנהגו, וסתמא הוי כאילו התנה עמה שיקח מאחר דמנהג המקום כן והיא היתה צריכה להתנות בנישואין, ח"מ, והיום שהמנהג אחרת או מכח השבועה אינו יכול כי אם ברשות בי"ד.

^ג. משמע דאין בי"ד מתערבין אף אם אין לו, ואם היא מסכימה יכולה למחול, כ"כ בח"מ.

^ד. מיבמות כ"ה ע"א, והרמב"ן כתב דאסור הוא מדין תורה וסמך לכך מהפסוק באהל רחל ובאהל לאה, ח"מ.

מה שציוו חכמים, ולא ישא יותר **ה'** מד' נשים כדי שיגיע עונה פעם אחת
בחדש לכל אחת אף אם הוא עשיר.

ה. וטייל יכול אף יותר מד' נשים דעונה לדידיה כל יום, ח"מ, וא"כ זה קאי על ת"ח
שעונתו פעם בשבוע.